

Ученому секретареві
спеціалізованої вченої ради Д 58.052.05
Тернопільського національного технічного університету
імені Івана Пулюя
к.е.н., доц. Л.М. Мельник

ВІДГУК

офіційного опонента

доктора економічних наук, професора Тарасюк Галини Миколаївни

на докторську дисертацію Шерстюка Романа Петровича:

**«Багатокомпонентна модель формування організаційного механізму
забезпечення стабільного функціонування промислового підприємства»**

(Постконфліктні Європейсько-трансформаційні акценти),

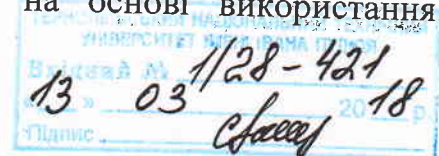
представлену на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за
спеціальністю 08.00.04 – «Економіка та управління підприємствами»

(за видами економічної діяльності)

Вивчення дисертаційної роботи Шерстюка Романа Петровича:
«Багатокомпонентна модель формування організаційного механізму
забезпечення стабільного функціонування промислового підприємства»
(Постконфліктні Європейсько-трансформаційні акценти), на здобуття
наукового ступеня доктора економічних наук, автореферату та наукових праць
опублікованих за темою дисертації, дало можливість зробити наступні
висновки.

1. Актуальність обраної теми

Загальна соціально-економічна політика у нашій державі, на даний час,
спрямована, перш за все, на підвищення ефективності господарського
використання науково-технічного потенціалу, зміцнення внутрішніх зв'язків у
науково-технічному комплексі. Тим часом, удосконаленню управління
процесами ефективної діяльності промислового підприємства на інноваційних,
ресурсних та логістично-маркетингових засадах та формування методичного
управлінського постконфліктного інструментарію на основі використання

багатокомпонентної моделі організаційного механізму забезпечення стабільного функціонування переробного підприємства в наукових публікаціях приділено не достатньо уваги.

Власне ці обставини обумовлюють необхідність розробки багатокомпонентної моделі, яка покликана підвищити ефективність діяльності підприємства з врахуванням інноваційно-ресурсних та логістично-маркетингових чинників у всіх галузях та сферах суспільного виробництва та на підприємствах переробної промисловості, зокрема. Тому тема є актуальною та своєчасною.

В сучасних умовах господарювання, інноваційна діяльність з врахуванням інноваційно-ресурсних та логістично-маркетингових чинників виступає не лише в ролі двигуна ринкової економіки, а і є однією з найважливіших складових забезпечення поступального розвитку промислових підприємств в т.ч. і переробної промисловості. Разом з тим, моделювання є не лише одним з організаційних механізмів, а і одним із визначальних важелів економічних перетворень за рахунок створення та впровадження новацій, зокрема нової техніки, технологій, продукції та сировини, сучасних методів організації виробництва тощо. Результати ефективної діяльності підприємства, як правило, виражаються у конкретних показниках фінансово-господарської діяльності підприємств та є підґрунтям підвищення конкурентоспроможності продукції переробної галузі, виходу товаровиробників на нові, європейські ринки збуту та зростання конкурентоспроможності та прибутковості підприємств, що особливо актуальною в постконфліктних Європейсько-трансформаційних умовах.

Стійкий економічний розвиток будь-якого підприємства неможливий без всебічного використання суб'єктами господарювання згаданих чинників, які в сучасному світі стали основним джерелом формування конкурентних переваг. Поява нових зовнішніх та внутрішніх чинників розвитку підприємств та вітчизняної економіки загалом, що визначають характер, темпи і розвиток підприємств, вимагають розробки нових механізмів та вироблення нових

підходів до управління ними, що є особливо актуальним у розвитку переробних підприємств в умовах наявності значних сировинних ресурсів та нестійкої економічної ситуації в державі.

На вирішення цього складного завдання спрямував свої дослідження Шерстюк Роман Петрович. В першу чергу, він зосередив свою увагу на вивченні існуючого теоретичного надбання з досліджуваної тематики, проведення, прикладних досліджень, удосконалення методологічних та теоретико-методичних положень та вироблення конкретних рекомендацій щодо подальшого розвитку інноваційної діяльності вітчизняних підприємств з врахуванням дії вищезгаданих чинників.

Таким чином, об'єктивна необхідність наукової розробки окресленої проблеми з врахуванням специфіки української економіки та галузевих особливостей, свідчить не лише для про своєчасність та актуальність теми дисертації, а її теоретичне та прикладне значення як для діяльності переробних підприємств так і національної економіки загалом.

2. Зв'язок дисертаційної роботи з науковими програмами, темами та напрямками науково-дослідних робіт.

Тема дисертаційного дослідження виконана відповідно до планів науково-дослідних робіт Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя у межах науково-дослідних тем: «Удосконалення управління навчально-науково-виробничими системами в умовах суспільних та інституційних трансформацій» (державний реєстраційний № 0211U002590), «Удосконалення організаційно-економічних методів менеджменту на підприємствах і розвиток корпоративного управління», «Інноваційні підходи в управлінні економікою підприємств в сучасних умовах» (державний реєстраційний № 0111U002591), «Інноваційні, безпекові та ресурсні засади удосконалення управління підприємствами в умовах економічних реформ виробничої та соціогуманітарної сфер» (№ ДР 0117U004676), яка виконувалась в Тернопільському національному технічному університеті імені Івана Пулюя, де автором визначено вплив інновацій, ресурсів

та логістично-маркетингового інструментарію на ефективність господарювання, підвищення конкурентоспроможності та зменшення витрат в діяльності промислових підприємств. Виявлено можливі напрями їх зменшення в яких автором розроблено концепцію організаційно-економічного механізму управління чинниками інноваційної діяльності підприємства, який забезпечує ефективність впроваджуваних інновацій, координації як матеріальними ресурсами так і маркетинговими, фінансовими потоками підприємства, що базується на моделюванні даних процесів, удосконаленні управління процесами ефективної діяльності промислового підприємства на інноваційних, ресурсних та логістично-маркетингових засадах. Запропоновано формування методичного управлінського постконфліктного інструментарію на основі використання багатокomпонентної моделі організаційного механізму забезпечення стабільного функціонування переробного підприємства.

3. Основні наукові положення, висновки і пропозиції, що сформульовані в дисертації, їх новизна, ступінь обґрунтованості та достовірності

В дисертації сформульовано та обґрунтовано ряд наукових положень, висновків і рекомендацій, які відзначаються науковою новизною та мають практичну значимість. Основними серед них, на думку оппонента є наукова новизна одержаних результатів яка полягає в обґрунтуванні та розробці нових теоретичних підходів до формування механізму управління ефективністю промислового підприємства за рахунок впливу на інноваційно-ресурсні та логістично-маркетингові чинники що базуються на принципах і методах інноватики та логістики.

У дисертації вперше обґрунтовано багатокomпонентну модель формування організаційного механізму забезпечення стабільного функціонування промислового підприємства на основі використання інноваційної, ресурсної та логістично-маркетингової компонент для підвищення ефективної діяльності переробних підприємств та оптимізації їх витрат (пп. 4.3, с.252-256); запропоновано багатокomпонентний підхід до

управління чинниками що забезпечують ефективну діяльність промислового підприємства, що полягає у встановленні інноваційних параметрів та логістичний вплив на поповнення ресурсів під час розподілу за ланками системи постачання, виробництва та розподілення (п.п. 1.2, с.98-99). Удосконалено поняття «виробничо-господарський потенціал», під яким пропонується розуміти узагальненість низки потенціалів, що сьогодні активно використовуються в економічних дослідженнях: «виробничий потенціал», «інноваційний потенціал», «фінансовий потенціал» (п.п. 1.1, 1.2, с. 64-95) та науково-методичний підхід до оцінювання виробничо-господарського потенціалу промислових підприємств, який, на відміну від існуючих, обумовлює необхідність формування фінансово-економічного механізму управління виробничо-господарським потенціалом промислових підприємств (п.п. 1.3, с. 94-99).

У роботі ідентифіковано та обґрунтовано систему організаційних та економічних методів управління процесами, теоретичні й прикладні інструменти забезпечення стабільного функціонування промислового підприємства, що уможливить оперативно впливати на чинники, які сприяють підвищенню ефективності господарювання підприємства і дозволить гнучко реагувати на виникнення випадків, пов'язаних з трансформаційними змінами виробничого середовища (п.п. 3.2, 3.3, с. 177-195); концептуальні положення логістичної системи підприємства, спрямованої на забезпечення його стабільного функціонування, які, на відміну від існуючих, зорієнтовані на управління матеріальними, фінансовими, трудовими та інформаційними потоками технологічних операцій з постачання ресурсів, виробництва і доведення готової продукції до споживача за такими напрямками: виробничий, підвищення рівня логістичного сервісу, комерційний, технологічний і соціальний (п.п. 5.1, с. 275-281); наукові підходи до обґрунтування раціональних змін у спеціалізації виробництва промислових підприємств та їх збутових орієнтацій, які, на відміну від існуючих, враховують умови зростання пропозиції продукції власного виробництва в контексті виходу на

нові об'єктові цільові ринки (пп. 2.2, с. 131-151).

Розроблені в науковій роботі результати становлять методологічну та методичну бази формування інноваційно-ресурсної та логістично-маркетингової стратегії антикризового управління чинниками ефективної діяльності промислового підприємства у постконфліктних умовах.

Сформовані у дисертаційній роботі наукові положення, висновки та пропозиції є логічними та достатньо науково обґрунтованими як у теоретико-методичному, так і в практичному плані. Вони базуються на загальнонаукових, фундаментальних положеннях економічної теорії, глибокому вивченні, критичному аналізу та узагальненні наукових розробок з проблем інноваційного менеджменту та забезпечення інноваційного розвитку підприємств, та забезпечуються використанням положень фундаментальних і прикладних наукових досліджень, сучасних засобів та методик проведення економічного аналізу на основі статистичної інформації.

Використання значного обсягу офіційної статистичної інформації, а також широкий діапазон загальних і специфічних методів наукового пізнання, що були застосовані у дисертаційному дослідженні, забезпечують достовірність наукових положень, висновків та рекомендацій.

Інформаційну базу роботи складають 593 використаних джерела на 67 сторінках, 8 додатків, які включають як нормативно-правові і законодавчі документи, так і праці провідних вітчизняних та зарубіжних науковців із досліджуваної проблематики, роботи методичного характеру.

Достовірність сформульованих та обґрунтованих теоретико-методологічних засад та практичних рекомендацій підтверджується їх апробацією на науково-практичних конференціях та публікаціях у фахових виданнях в т.ч. і тих які включені у перелік зарубіжних наукометричних баз.

4. Зміст та завершеність дисертаційного дослідження

Зміст дисертації охоплює основні аспекти теми досліджень. У вступі автором сформульовано мету і основні завдання дослідження.

У першому розділі «Теоретичні основи управління ефективною діяльністю промислового підприємства в умовах постконфліктної трансформаційної економіки» (с. 64-119) дано характеристику та висвітлено сучасний стан теорії інновацій в оцінках вітчизняних та зарубіжних учених-економістів; розкрито їх суть та зміст; висвітлено характеристику принципів та закономірностей управління інноваційною діяльністю підприємства та наведено класифікацію чинників, що забезпечують ефективність діяльності підприємств.

Визначено теоретичні засади та понятійний апарат за темою дослідження. Дано характеристику напрямів (компонент) розвитку переробних підприємств як складової організаційного процесу економічних реформ у постконфліктний період. Встановлено компонентні стратегії в ефективному їх управлінні.

У другому розділі: «Характеристика особливостей управління ефективною діяльністю підприємства в контексті існуючих управлінських теорій і моделей» (с. 120-165), розкрито методологію дослідження. Дано характеристику теорій управління ефективними чинниками в діяльності промислових підприємств та моделі стратегічного планування, які спрямовані на управління компонентами промислового підприємства. Розкрито стан інформаційного та інвестиційного забезпечення розвитку промислового підприємства в постконфліктний період. Дано характеристику напрямів (компонент) розвитку переробних підприємств як складової організаційного процесу економічних реформ у постконфліктний період. Встановлено компонентні стратегії в ефективному їх управлінні.

Здійснено характеристику особливостей управління ефективною діяльністю підприємства в контексті існуючих управлінських теорій та моделювання, розкрито сучасний стан розвитку підприємств переробної галузі.

Третій розділ дисертаційної роботи є конструктивним і має назву: «Особливості застосування інноваційно-ресурсних та логістично-маркетингових компонент в організації забезпечення ефективної діяльності промислового підприємства», (с. 166-217). У ньому проаналізовані механізми реалізації зарубіжного досвіду проведення ефективної комбіновано-

інноваційної політики в розвинутих країнах світу, запропоновано процес синергії держави і переробних підприємств для інноваційного розвитку галузі та концепцію реалізації комбіновано-інноваційних підходів у використанні моделей та систем управління відповідно до Європейських стандартів.

Здійснено аналіз ресурсних потоків як важливий елемент логістики підприємства в організації відтворювальних процесів.

Внесено пропозиції з удосконалення процесу управління постконфліктного підприємства на основі впливу на інноваційні, ресурсні та логістично-маркетингові чинники.

Визначено інноваційно-ресурсний потенціал переробного підприємства в економічному обґрунтуванні виробничої діяльності та оптимізації витрат у контексті формування організаційної багатокomпонентної моделі управління чинниками ефективної діяльності підприємства.

У четвертому розділі: «Формування організаційної багатокomпонентної моделі управління чинниками ефективної діяльності промислового підприємства» (с. 218-267), визначено напрями удосконалення управління чинниками інноваційної діяльності підприємств; обґрунтовано науково-методичні засади застосування комбінованих підходів до управління чинниками інноваційної діяльності підприємства та запропоновано концепцію організаційного механізму управління ними із застосуванням комбінованих підходів.

Встановлено, що успішне виконання поставленого завдання щодо активізації діяльності підприємств вимагає оволодіння основними способами та шляхами ефективного управління інноваційною діяльністю. Для цього визначено основні напрями удосконалення процесу управління серед яких:

- впровадження інформаційної системи управління ефективної діяльності промислового підприємства;
- оптимізація структури витрат підприємства з найважливішими компонентами в інноваційному ланцюгу: держава-наука-підприємство-продукт-споживачі;

- впровадження багатокomпонентного, функціонального підходу до формування моделі управління чинниками ефективності переробного підприємства.

У п'ятому розділі: «Ефективність використання багатокomпонентної моделі формування організаційного механізму забезпечення стабільного функціонування промислового підприємства у постконфліктних умовах», (с. 268-307), досліджено особливості застосування основних (найбільш пристосованих) підходів до управління: системний, ситуаційний, процесний та функціональний. Виходячи з переконання, що інноваційна діяльність підприємства виступає процесом трансформації наукових досліджень і розробок у новий або удосконалений продукт чи технологію, встановлено, що застосування будь-якого з вищезазначених підходів у практичній діяльності вітчизняних переробних підприємств у «чистому» вигляді не завжди є доцільним, що обумовлює необхідність здійснення управління на основі комбінованого підходу, під яким запропоновано розуміти підхід, що передбачає варіювання рішень щодо управління чинниками інноваційної діяльності на основі застосування різних підходів. Опираючись на таке твердження, у роботі сформовано адаптивну модель управління чинниками інноваційної діяльності переробних підприємств, ключовою ідеєю котрої є відображення синтезу підходів управління, що пом'якшуватиме їх недоліки, збагачуватиме зворотній зв'язок та підвищуватиме їх результативність.

Дисертант у своїй роботі проаналізував основні підходи до управління інноваційними чинниками, вказав сильні та слабкі сторони кожного з них і довів доцільність їхнього застосування до кожного конкретного чинника. Окрім того, Шерстюк Р.П. детально дослідив згадані чинники інноваційної діяльності на кожному з аналізованих ним підприємств за допомогою експертного методу, систематизував результати і окреслив найбільш вагоміші для діяльності переробних підприємств. Дисертант довів, що виявлені в результаті дослідження чинники виробничогосподарської діяльності діють не ізольовано,

а здебільшого перетинаються і взаємозумовлюють один одного, в результаті чого підприємство отримує синергетичний ефект, який при успішному управлінні завжди буде позитивним.

Результати досліджень мають прикладний характер, про що свідчить довідки про використання результатів дисертаційного дослідження Шерстюка Р. П. на виробництві, (довідки прикладаються), а також в навчальному процесі Тернопільського Національного технічного університету ім. Івана Пулюя.

5. Повнота викладення наукових положень, висновків і рекомендацій в опублікованих наукових працях.

Результати дисертаційного дослідження Шерстюка Романа Петровича опубліковано в 43 наукових працях, з них 1 – одноособова монографія, 8 колективних монографій, 21 — у фахових виданнях, в т.ч. 17 — в виданнях, що включені до міжнародних наукометричних баз даних. Загальний обсяг публікацій становить 77,04 д.а., особистий внесок здобувача 35,3 д.а.

У публікаціях автора повністю відображено зміст проведеного дослідження. Автореферат за своїм змістом ідентично відображає основні положення, висновки і пропозиції дисертації.

Автор коректно здійснює посилання на список використаних джерел, який містить 593 найменування та офіційні документи. Впровадження результатів дослідження підтверджується відповідними документами. Загалом інформаційна база включає як нормативно-правові та законодавчі документи, так і праці провідних науковців із досліджуваної проблематики, періодичні видання, публікації вітчизняних вчених з даної проблематики у наукових фахових виданнях.

6. Достовірність та практичне застосування отриманих результатів

Концептуальні та методичні підходи і практичні рекомендації, висунуті у дисертації, можуть бути використані переробними підприємствами промисловості при формуванні організаційного механізму для забезпечення стабільного функціонування підприємства та його розвитку.

Результати дослідження та пропозиції, що запропоновані, знайшли застосування у практичній діяльності солодового заводу ПрАТ «ОБОЛОНЬ» (довідка від 28.08.2017 р. № 738/0/43-11) у напрямі розроблення механізму забезпечення стабільного функціонування та підвищення ефективності діяльності підприємства. Сформовані рекомендації дисертанта щодо раціональних змін у спеціалізації виробництва підприємства та його збутової орієнтації з метою пошуку шляхів виходу на нові об'єктові цільові ринки були використані на ТДВ «АДАМС» (довідка від 02.10.2017 р. № 439). Окремі положення дисертаційної роботи впроваджено у діяльність ПрАТ «Тернопільський молокозавод» (довідка від 19.09.2017 р. № 1015/02/2) при формуванні на підприємстві логістичного центру, що дало змогу визначити основні функції та напрями діяльності цього підрозділу та дозволило підвищити рівень ефективності управління витратами підприємства. Пропозиції, щодо використання оптимально збалансованої системи показників були впроваджені у діяльність ПрАТ «Деражнянський молочний завод» (довідка від 29.09.2017 р. № 851/3) при формуванні на підприємстві фінансово-економічного механізму управління виробничо-господарським потенціалом, що дозволило підвищити конкурентоспроможність та забезпечити стабільне функціонування підприємства.

Основні теоретичні, методичні, організаційні та практичні положення щодо забезпечення стабільного функціонування промислового підприємства використовуються у навчальному процесі Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя під час підготовки та викладання дисциплін: «Теорія і практика менеджменту», «Підприємництво», «Економіка інноваційного підприємництва», «Антикризове управління» та «Менеджмент» (довідка від 08.02.2018 р. № 2/28-275); Рівненською філією ПВНЗ «Європейський університет» при викладанні навчальних дисциплін: «Менеджмент», «Антикризове управління», «Економіка і організація інноваційної діяльності», «Моделювання управлінських рішень», «Інноваційна економіка». Застосування в навчальному процесі матеріалів дисертаційного

дослідження дало змогу адаптувати перелічені дисципліни до сучасних тенденцій розвитку економіки, поглибити їх теоретично-методичні основи та підвищити якість підготовки фахівців (довідка від 05.10.2017 р. № 245); Хмельницьким університетом управління та права при викладанні навчальних дисциплін: «Операційний менеджмент», «Інвестиційний менеджмент», «Бренд менеджмент», «Антикризове управління», та Економіка і фінанси підприємства» (довідка від 29.09.2017 р. № 0867/18).

7. Відповідність змісту автореферату основним положенням дисертації

Автореферат та дисертаційна робота відповідають встановленим вимогам до захисту дисертацій у спеціалізованій вченій раді. Основні положення, результати та висновки дисертації змістовно та зрозуміло викладені в авторефераті. Автореферат є ідентичним відображенням дисертаційної роботи та в повному обсязі розкриває ключові й інформаційні її аспекти.

Положення кандидатської дисертації Шерстюка Р.П. «Інноваційні шляхи активізації природоохоронного провайдингу підприємства», захищеної у 2012 році за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук, не знайшли застосування в дисертації на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук.

8. Дискусійні положення, зауваження та недоліки дисертаційної роботи.

Аналіз дисертаційної роботи свідчить, що незважаючи на досить високий рівень розробок, вона містить ряд дискусійних положень, а також потребує уточнень для подальшого розвитку окремих творчих ідей автора:

1. У першому розділі (стор. 64-119) надто велика увага приділяється категоріальному апарату, але практично жодного слова не зазначено щодо нормативно-законодавчої бази в Україні. На нашу думку, робота значно виграла б, якщо б автор проаналізував законодавчу базу, яка стосується інноваційно-ресурсного та логістично-маркетингового явища (у згаданих

контекстах) в Україні. Це дало б змогу окреслити одну з важливим проблем їх впровадження в Україні, а саме слабе регуляторне забезпечення розвитку інноваційних процесів.

2. Провівши узагальнення теоретичних підходів до визначення категорії «інновація» залежно від об'єкта і предмета дослідження (як змін, як процесу, як результату, як системи) (с.19-20) та запропонувавши авторське визначення інновацій дисертант не уточнює, до якої із зазначених точок зору належить позиція автора. На наш погляд, робота виграла б, якби автор окреслив власну позицію у даній площині.

3. На с. 135-136 автор роботи зазначає, що: «...загальний аналіз результативності інноваційної діяльності підприємства залежить від рівня його здатності до інноваційного розвитку» і наводить формулу визначення коефіцієнту інноваційного розвитку, проте автор не обгрунтовує, як цей показник пов'язаний із розглянутими автором моделями стратегічного планування, і не акцентує уваги на тому, що саме є науковим доробком автора. Окрім того, не обгрунтовує доцільність та суть нормативних показників, які наводяться у формулі. Яка їх величина? Чи існують галузеві осолівості значень цих показників? Окрім того, автор не підтверджує використання даної формули практичними розрахунками.

4. У дисертаційному дослідженні автором всебічно і ґрунтовно проаналізовано стан та тенденції розвитку інноваційно-ресурсної та логістично-макетингової діяльності переробного підприємства та характерні для них типи інновацій (розділ 2.3). Проте, на нашу думку, наведений аналіз можна було б дещо скоротити та узагальнити, виділивши основні тенденції та технологічні чинники впливу на їх розвиток.

5. Дисертант слушно наголошує на необхідності удосконалення методів аналізу розвитку інноваційно-ресурсної та логістично-макетингової діяльності, пропонуючи авторський напрям її розвитку (с. 96-98). Водночас, запропонована автором система показників може бути доповнена шляхом структурування показників за напрямками виділення витратних, доходних, часових, структурних

показників, а також використання якісних та кількісних показників інноваційної активності.

6. На с. 194 автор правильно відзначає, що необхідна єдність чотирьох важливих складових: потенціалу підприємства, стратегії підприємства, конкурентоспроможності, оптимізації витрат при впровадженні інновацій. Проте, автор роботи надалі не показує їх взаємозв'язку, механізму їх взаємодії та результатів.

7. На наш погляд, дисертаційна робота значно виграла, якщо б методологію аналізу інноваційно-ресурсної та логістично-макетингової діяльності підприємств (с.120-131), автор доповнив етапами його здійснення, охарактеризував відповідні їм методи аналізу та показники, що найбільшою мірою відповідають задачам аналізу.

8. Приваблює позиція автора щодо пошуку нових ефективних форм організації інноваційно-ресурсної та логістично-макетингової діяльності підприємств, зокрема формування інноваційних структур у Європейському контексті (с. 77, 98). Проте, автор надалі не розвиває цього питання і не зупиняється на діяльності цих інноваційних структур.

9. Більшого обґрунтування потребує наведена блок – схема економічного управління використанням і розвитком інформаційного потенціалу логістично-маркетингових системи промислового підприємства (с. 219) . Як автор пропонує якісно чи кількісно здійснити оцінку інформаційного потенціалу системи з погляду достатності якісних та кількісних характеристик, надалі порівняти планову рентабельність з нормативною (як цей показник визначається, який його розмір)? Доцільно було б більш ґрунтовно описати та зробити відповідні розрахунки на досліджуваних підприємствах. Окрім того, надалі варто також було показати практичні розрахунки на досліджуваних підприємствах за запропонованим алгоритмом вирішення задачі визначення оптимального співвідношення розподілу обмежених ресурсів між елементами системи для одержання доходу, що відповідає критерію прийнятного ризику ALARA (с. 240-248). Це стосується і подальших досліджень автора (с.276-283).

10. Враховуючи поступ України до членства в ЄС, в умовах дії Угоди про асоціацію України та ЄС, формування Стратегії сталого розвитку України до 2030 року, автору, на нашу думку, варто було б розглянути поняття «стабільне функціонування» і в площині сталого розвитку за трьома напрямками: (економічним, соціальним, екологічним). Визначити відмінність або тотожність понять «сталий розвиток» та «стабільне функціонування». Окрім того, в дисертації зовсім мало уваги приділяється питанням екологічного характеру.

11. У роботі доцільно було б також провести порівняльний аналіз запропонованих шляхів використання інтелектуального капіталу як для переробного підприємства, так і для звичайного промислового підприємства.

Однак, висловлені зауваження в цілому носять рекомендаційний характер і не знижують наукової та практичної цінності висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження.

9. Відповідність дисертації вимогам «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника»

Дисертація виконана українською мовою, оформлена у відповідності зі встановленими вимогами, є завершеною науково-дослідною роботою, виконана на достатньо високому науково-теоретичному рівні. Структура дисертаційної роботи логічно побудована, містить значний масив статистичної інформації. Отримані в процесі дослідження результати характеризуються науковою новизною та мають практичну цінність.

Автореферат за структурою і оформленням відповідає визначеним стандартам. Зміст автореферату ідентичний основним положенням дисертації.

10. Загальний висновок

Вважаю, що за змістом, оформленням, актуальністю, ступенем обґрунтованості і достовірності одержаних результатів, логічністю викладу, важливістю для науки та практики, науковою новизною дисертаційне дослідження Шерстюка Р.П. «Багатокомпонентна модель формування організаційного механізму забезпечення стабільного функціонування промислового підприємства» (Постконфліктні Європейсько-трансформаційні

акценти)», носить цілісний характер, має закінчену форму, відповідає вимогам, визначеним п.п. 9, 11, 12, 13 і 14 «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового робітника», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 567 від 24.07.2013р., а її автор, Шерстюк Роман Петрович, заслуговує на присудження йому наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – «Економіка та управління підприємствами» (за видами економічної діяльності).

Офіційний опонент:

доктор економічних наук, професор,
Житомирського державного технологічного університету,
Міністерства освіти і науки України,
завідувач кафедри менеджменту
організацій і адміністрування

Тарасюк Г.М.

Підпис професора Тарасюк Г.М. засвідчую:

Учений секретар ЖДТУ

(П.І.Б.)